

Як слід читати книги дітям: Від 3-х до 6 років

У період з 3-х до 6-ти років дитина швидко розкріпляється, а разом з нею розкріпляються і її книжки. Для цього віку підійдуть казки Пушкіна, Андерсена, Ершова, Волкова, Бажова, народні казки. Щоб малюк не заблукав у літературних подіях і образах, просіть його переказувати прочитане — все по порядку, з самого початку. Це розвине його пам'ять і логіку.

Дитяча книга — це гармонія тексту і графіки. Не слід забувати про ілюстрації. На цьому етапі вона буде служити практичним керівництвом у спілкуванні з книгою. Малюнок повинен бути розрахований на тривале розглядання, до нього дитина повертається не один раз. Текст, що знаходиться поруч з малюнком, робить останній «читаним». Паралельно з читанням розглядання ілюстрацій допомагає глибше сприймати прочитане.

У цьому віці дитина вже може сприймати художній твір тільки на слух. Для її кращого сприйняття слід читати малюкові. А для того, щоб дитина копіювала не тільки відомості про

героїв і події, але й вчилися пов'язувати зміст книги з її оформленням і навпаки, неодмінно слід відразу ж після читання розглядати з дитиною кожну прочитану книгу за всіма правилами:

- спочатку мама «очі в очі» читає дитині текст і не показує картинок;
- далі разом розглядаємо обкладинку, потім повільно перегортаємо сторінки;
- обдумуємо, що зображено на обкладинці, розмежуємо ілюстрації та написи;
- демонструємо порядок читання написів зверху вниз, виділяємо серед написів на обкладинці прізвище автора і заголовок книги;
- співвідносимо прізвище автора з особистим читацьким досвідом дитини, а заголовок книги — з малюнком на обкладинці;
- слід виразно, правильно розставляти акценти-наголоси. Якщо сходу робити це вам важко, попередньо потренуйтеся.

Років до 5-ти деякі діти починають читати самі, але форсувати це не варто — в результаті наукових досліджень доведено, що до 6-річного віку у дитини в основному розвивається права півкуля, яка відповідає за естетичний розвиток, і тільки потім підключається ліва (математична), що відповідає, у тому числі і за читання.

Батькам, які хочуть, щоб читання залишилося одним з улюблених занять дитини на все життя, слід взяти до уваги наступні важливі моменти.

По-перше, слід враховувати психофізичні особливості, притаманні дітям кожної вікової групи.

По-друге, намагайтеся завжди читати малюку виразно.

Не впадайте у відчай, якщо у вас не дуже хороша дикція, не поставлений голос і інше, і інше. Ваші старання все одно не залишаться неоціненими — головне, для дитини, що читає разом з ним мама або близька для нього людина, — малюку чудово розуміти емоції, якими ви хотіли з ним поділитися. Читайте так як у вас виходить, в даному випадку це не головне.

По-третє, прищепіть дитині дбайливе ставлення до книги. Добре, якщо в сім'ї усі з повагою ставляться до книг. Принаймні книги повинні зберігатися в певному місці. Малюкові слід з самого раннього віку вчити, що книгу не можна рвати, її треба читати або розглядати акуратно, — вона «жива», вона розповідає нам багато захоплюючих історій. Можна ввести в домі традицію: кожну нову книгу «запрошуйте» до хати як найдорожчого гостя, «усаджуйте» на почесне місце на книжковій полиці серед інших книг-друзів. Подивіться ілюстрації до нової книги, припустіть, про кого або про що в ній піде розповідь. Читати ж нову книгу слід тільки тоді, коли дитина емоційно готова.

По-четверте, не читайте разом з дитиною наспіх, перетворіть читання на якийсь ритуал. Дитина може зайняти зручну для нього позу — найчастіше малюки забираються до мами на коліна. Посадіть її так, щоб бачити реакцію крихітки. Перший раз читайте «очі в очі», не відволікаючись на ілюстрації. Поясніть малюкові, що книга не любить, коли її переривають. Потім розгляньте картинки і

задайте малюкові питання до них, спробуйте з'ясувати, чи зрозумів він, про що йде мова, або щось йому не ясно. Обов'язково поясните те, що дитина не зрозуміла, і прочитайте текст ще раз.

По-п'яте, щоб не відбити у дитини бажання читати, ніколи не примушуйте її до читання, і не дивіться на годинник — керуйтеся тільки тим, зацікавлений малюк чи вже ні. Ніколи не соромте малюка (особливо у присутності сторонніх) за те, що він уже цілий тиждень не брав до рук книжку, — це може завдати йому психічну травму. Безпрограшним варіантом, як і в багатьох інших ситуаціях, залишається виховання любові: гортаючи улюблені книжки в обнімку з дитиною, читаючи, розподіливши ролі разом з татом, можна домогтися набагато більшого ефекту, ніж надмірною строгістю.